

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานสภามหาวิทยาลัย โทร ๓๐๗๕-๖ โทรสาร ๓๐๗๔

ที่ ศธ ๐๕๒๓.๑๘/ว ๑๕๑

วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง แจ่มติสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรียน อธิการบดี / กรรมการสภามหาวิทยาลัย / เลขานุการสภามหาวิทยาลัย / เลขานุการคณะกรรมการส่งเสริม
กิจการมหาวิทยาลัย / เลขานุการคณะกรรมการนโยบายทรัพย์สิน / เลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบ
ระบบงานและบริหารความเสี่ยง / คณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกด้าน

สืบเนื่องจากสภาฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ได้รับทราบรายงาน
ผลการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปี ๒๕๕๕ โดยมีผลการประเมินตาม
วัตถุประสงค์จากการวิเคราะห์แบบสำรวจและข้อมูลเชิงประจักษ์ พอสรุปได้ดังนี้

๑. ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผล ได้แก่

๑.๑ ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสภาฯ ทั้งคณะ

- มีประเด็นที่ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว จำนวน ๓ ประเด็น
- มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน ๒ ประเด็น

๑.๒ ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเลขานุการ

- มีประเด็นที่ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว จำนวน ๑ ประเด็น
- มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน ๒ ประเด็น

๑.๓. ปัจจัยเกื้อหนุนความมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการประจำที่สภาฯ แต่งตั้งให้
ทำหน้าที่เฉพาะ

ก) คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา
ตามลำดับความสำคัญ จำนวน ๕ ประเด็น

ข) คณะกรรมการนโยบายทรัพย์สิน มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา จำนวน ๑ ประเด็น

ค) คณะกรรมการตรวจสอบระบบงานและบริหารความเสี่ยง มีประเด็นที่ควรได้รับการ
พัฒนาตามลำดับความสำคัญ จำนวน ๓ ประเด็น

ง) คณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัย มีประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา
ตามลำดับความสำคัญ จำนวน ๓ ประเด็น

๒. ความสัมพันธ์ในการประชุมและบรรยากาศในการประชุม

- มีประเด็นที่ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว จำนวน ๒ ประเด็น

๓. ผลลัพธ์ในการกำกับดูแล ๕ ด้าน ได้แก่

๑) ผลลัพธ์ตามแผนกลยุทธ์ของสภาฯ ได้แก่

- ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ ๑๐
(พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)
- ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะที่ ๑๐
(พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔)
- ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ ๑๑
(พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

๒) ผลลัพธ์ด้านสถานภาพ/ความยั่งยืนทางการเงินของมหาวิทยาลัย

- ๓) ผลลัพธ์ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ความรับผิดชอบ และระเบียบ/กฎเกณฑ์/
กฎหมาย
- ๔) ผลลัพธ์ด้านระดับคุณภาพวิชาการและการบริการตลอดจนความสามารถในการ
แข่งขันของมหาวิทยาลัย ได้แก่
 - (๑) ด้านการผลิตบัณฑิต
 - (๒) ด้านการวิจัย
 - (๓) การตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ
- ๕) ผลลัพธ์จากการกำกับดูแลความเสี่ยง

ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีความเห็นว่ารายงานผลฯ มีรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง
เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของสภาฯ เป็นอย่างมาก นายสภามหาวิทยาลัย
จึงขอให้กรรมการสภาฯ ทุกท่าน ได้นำเสนอความคิดเห็น แนวทางในการปรับปรุงการดำเนินงานของสภาฯ
ต่อที่ประชุมสภาฯ ครั้งต่อไป (วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖) นั้น

สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้ร่วมกัน
พิจารณาแล้วมีข้อคิดเห็นพอสรุปได้ดังนี้

๑. มหาวิทยาลัยได้เลือกเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัย ค๒ และมีเป้าหมายไปสู่ ค๑ ในปี ๒๕๕๙
ผลลัพธ์ในการกำกับดูแลของสภาฯ ข้อ ๔) ด้านระดับคุณภาพวิชาการและการบริการตลอดจนความสามารถในการ
แข่งขันของมหาวิทยาลัย จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษายกย่องในด้านการวิจัย ปีการศึกษา ๒๕๕๔ มหาวิทยาลัย
มีคะแนนผลการประเมินที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มมหาวิทยาลัย ค๒ ที่ต้องเร่งพัฒนา ได้แก่ ๑) ระบบ/กลไก
พัฒนางานวิจัย ๒) การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ ๓) ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ

หากมหาวิทยาลัยจะยังคงนโยบายการไปสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม ค๑ จะพิจารณาดำเนินการด้านการ
วิจัยที่ต้องเร่งพัฒนาอย่างไร

ในเรื่องดังกล่าว อธิการบดีได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการไปสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม ค๑ และนโยบาย
อื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกันในภาพรวม ไว้ดังนี้

๑) สภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดที่กำกับนโยบายของมหาวิทยาลัย การให้ข้อเสนอแนะ
และการสนับสนุนจากสภาฯ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเรื่องของทุกคน
เพราะฉะนั้น เรื่องคุณภาพของสภาฯ เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพัฒนาและปรับเปลี่ยน เช่น โครงสร้างของสภาฯ ในส่วน
หน้าที่ตามบริบทสภาฯ จะต้องชัดเจน บทบาทของสภาฯ และหน้าที่ของฝ่ายบริหารจะต้องทำหน้าที่เชื่อมโยงและเป็น
กลยุธมิตรต่อกัน

๒) ผลการประเมินของสภาฯ มีความเห็นว่าเนื่องจากสภาฯ มีการประเมินในลักษณะนี้
เป็นครั้งแรกทำให้เห็นจุดอ่อนที่ต้องมีการพัฒนา รวมถึงการประเมินของ สมศ. และ ก.พ.ร. ทุกมหาวิทยาลัย
มีแนวโน้มจะตกลงเพราะตัวชี้วัดเข้มข้นมากขึ้น และบริบทที่เป็นข้อจำกัดของมหาวิทยาลัยและบางเรื่องอยู่เหนือ
การควบคุม เช่น การเพิ่มอาจารย์ระดับปริญญาเอก นโยบายของรัฐบาลในการเพิ่มเงินเดือน/ค่าจ้าง เป็นต้น

๓) นโยบายมหาวิทยาลัยในการเลือกกลุ่ม ค๒ โดยวางเป้าหมายไปสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม ค๑
และนโยบายการไปสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว นโยบายดังกล่าวยังคงชัดเจน วิธีคิดของฝ่ายบริหาร ตัวอย่างเช่น การไปสู่
มหาวิทยาลัยสีเขียวจะใช้สารเคมีไม่ได้ วิธีการคือทำอะไรให้ ลด ละ เลิก เรื่องระเบียบวินัย การสร้างวัฒนธรรม
เช่น การประชุม ต้องตรงต่อเวลา เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา เป็นต้น สิ่งสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือคุณภาพของคน ธรรมาภิบาล

จะไม่มี ความหมาย...

จะไม่มีคามหมายเลยถ้าคนไม่มีส่วนนี้ เพราะฉะนั้นผู้บริหารและสภาฯ ต้องมองเป้าหมายเดียวกัน ซึ่งทั้ง ๒ เรื่องคงจะทำให้ไม่สำเร็จในระยะเวลาอันสั้นต้องใช้เวลาพอสมควร

๔) ในส่วนของปัจจัยเกื้อหนุน จะเห็นได้ว่ามหาวิทยาลัยยังไม่ค่อยมีหลักสูตรใหม่ เพราะยังต้องปฏิบัติตาม TQF ที่มีความเข้มข้นมาก ในขณะที่เดียวกันการรับอาจารย์ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลฯ ให้รับอาจารย์ระดับปริญญาเอกเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นในกรณีที่เปิดรับ ๔ - ๕ ครั้งแล้วไม่มีคนสมัครก็จะมีมาตรการให้ดำเนินการ การบริหารลักษณะนี้ตัวชี้วัดจะตามมา ดังนั้น การสนับสนุนทั้งฝ่ายบริหารและสภาฯ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ทรัพยากรคนและเงินต้องไปในทิศทางที่วางเป้าหมายไว้ ซึ่งบางครั้งเป็นปัญหาที่แก้ไม่ได้ เช่น นโยบายของรัฐบาล ตัวชี้วัดเข้ามากำกับ เช่น ตัวชี้วัดของ สมศ. ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง งานวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็น publication International ไม่ใช่เรื่องง่าย ปัจจัยบุคลากรเกษียณอายุราชการ ตำแหน่งทางวิชาการ วิธีการแก้ไขคือทำสัญญากับคนที่กำลังจะจบให้มาอยู่กับมหาวิทยาลัยเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ไขจุดอ่อนเหล่านี้

๒. เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนนโยบาย Eco University และนโยบายการเป็นมหาวิทยาลัยในกลุ่ม ค๒ โดยวางเป้าหมายไป ค๑ ถ้าจะทำให้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๒ เรื่องสอดคล้องกัน ขอเสนอว่าถ้าใช้การเรียนรู้ผ่านงานวิจัยเป็น Mode สำคัญ โดยการออกแบบให้ดำเนินการตั้งแต่ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยจะได้ฐานที่สำคัญที่จะก้าวสู่ ค๑ ได้

๓. มหาวิทยาลัยควรมีระบบ /กลไก เพื่อช่วยนักวิจัย ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้มีการจัดตั้งกองทุนวิจัยและพัฒนาเพื่อช่วยในการขับเคลื่อนงานวิจัย และควรมีมาตรการ ๒ มาตรการ ได้แก่

(๑) มาตรการในการสร้างแรงจูงใจและสร้างสมรรถนะนักวิจัย สนับสนุนการตีพิมพ์ และการเสนอผลงานบุคลากรในต่างประเทศโดย matching กับคณะเพื่อดูแลนักวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัย การเขียนงานวิจัยอย่างไรให้ได้รับการตีพิมพ์ซึ่งได้ทำร่วมกับสำนักหอสมุด สร้างเวทีให้นักวิจัยพบกับแหล่งทุนโดยตรง การสนับสนุนผลงานเข้าประกวด เป็นต้น ตัวชี้วัดที่ไม่ผ่านอาจเป็นเพราะตั้งค่าไว้มากเกินไปโดยไม่ได้ดูจากฐานข้อมูลเดิม

(๒) มาตรการ ๒ ปี ต้องตีพิมพ์ ๑ เรื่อง คือ จะพยายามใช้แรงจูงใจกับอาจารย์ใหม่ที่เข้ามาจะสนับสนุนทุนให้ทุกคน ซึ่งอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการวิจัยและคณะกรรมการกองทุนวิจัย โดยให้มีพี่เลี้ยงดูแลตั้งแต่เริ่มต้น และขณะนี้อยู่ระหว่างการเสนอแต่งตั้งกรรมการงานวิจัยออกสู่เชิงพาณิชย์ ซึ่งเป็นมาตรการที่อาจจะยังไม่เหมาะกับมหาวิทยาลัยในขณะนี้

๔. หากพิจารณาจากข้อมูลการสนับสนุนเงินงบประมาณงานวิจัย มหาวิทยาลัยได้มีการสนับสนุนจำนวนพอสมควร สิ่งที่ยากคือ เรื่องการนำไปใช้ประโยชน์ที่อาจจะต้องนำไปพิจารณา

๕. เห็นด้วยกับบริบทกิจการสภาฯ การทำหน้าที่ของกรรมการสภาฯ ในการประชุมบางส่วนจะใช้เวลาคิดมากกว่าความรู้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะโครงสร้างของสภาฯ มีความเห็นว่าถ้ากิจการสภาฯ จะทำหน้าที่กำกับนโยบายบริหาร โดยการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไปสู่การบริหารบนฐานความรู้ที่แท้จริง ควรจะต้องทบทวนโครงสร้างสภาฯ โดยให้มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภาฯ มีหน่วยงานทำหน้าที่สนับสนุน คารมีทีมงานวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนให้กิจการสภาฯ บริหารบนฐานความรู้ และมีคณะทำงาน Think tang เพื่อช่วยพิจารณาด้านนโยบายของสภาฯ หรือไม่

หลังจากที่ประชุมได้แสดงความคิดเห็นเรียบร้อยแล้ว จึงมีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัย กรรมการสภาฯ และคณะกรรมการประจำที่สภาฯ แต่งตั้ง พิจารณาดำเนินการดังนี้

๑. ให้นำข้อคิดเห็นของที่ประชุมจากประเด็นผลลัพธ์ในการกำกับดูแลของสภาฯ ไปพิจารณาดำเนินการเป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของสภาฯ และการบริหารของมหาวิทยาลัย

๒. ให้นำประเด็น...

๒. ให้นำประเด็นที่ “ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว/ควรได้รับการพัฒนา” จากปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผล ไปพิจารณาดำเนินการเป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติหน้าที่ของสภาฯ ได้แก่

๒.๑ ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสภาฯ ทั้งคณะ

๒.๒ ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเลขาธิการ

๒.๓ ปัจจัยเกื้อหนุนความมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการประจำที่สภาฯ แต่งตั้งให้ทำหน้าที่เฉพาะ

๒.๔ ความสัมพันธ์ในการประชุมและบรรยากาศในการประชุม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิศร คันธรส)

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย

๑ บทสรุปผู้บริหาร

ตามที่สภามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย เพื่อประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย ประจำปี 2555 แล้วนั้น คณะกรรมการประเมินผลได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินดังนี้

1. เพื่อประเมินปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผล
2. เพื่อประเมินความสัมพันธ์ในการประชุมและบรรยากาศในการประชุม
3. เพื่อประเมินผลลัพธ์ของการกำกับดูแล

การประเมินตามวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ได้ประเมินจากแบบสำรวจปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในแต่ละประเด็น/แต่ละข้อ ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสำรวจได้แก่ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ คณะกรรมการนโยบายทรัพย์สิน คณะกรรมการตรวจสอบระบบและบริหารความเสี่ยง และคณะอนุกรรมการอื่นๆของสภาฯ นอกจากนี้ประเมินจากแบบสำรวจเพื่อให้การประเมินตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ได้ข้อมูลพร้อมข้อเสนอแนะครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ยังได้มีการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ได้แก่ ผู้บริหารมหาวิทยาลัย และตัวแทนคณาจารย์(ที่ไม่ได้เป็นกรรมการสภาฯ) ตัวแทนนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ตัวแทนศิษย์เก่า ตัวแทนโครงการหลวง โครงการพระราชดำริ ผู้ใช้บัณฑิต และตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 50 คน

สำหรับการประเมินตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือประเมินผลลัพธ์ในการกำกับดูแลนั้น มีการประเมินรวม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ผลลัพธ์ตามแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย 2) ผลลัพธ์ด้านสถานภาพ/ความยั่งยืนทางการเงินของมหาวิทยาลัย 3) ผลลัพธ์การปฏิบัติตามมาตรฐานความรับผิดชอบและระเบียบ/กฎหมาย 4) ผลลัพธ์ด้านระดับคุณภาพวิชาการและการบริการ ตลอดจนความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย และ 5) ผลลัพธ์จากการกำกับดูแลความเสี่ยง ทั้งนี้โดยการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์ในแต่ละด้านประกอบการประเมิน

การวิเคราะห์แบบสำรวจเพื่อประเมินตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 และข้อ 2 คณะกรรมการประเมินฯ ได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ระดับในแต่ละข้อของแบบสำรวจ โดยแปลความหมายได้ดังนี้ 1) กรณีผู้ตอบ “เห็นด้วย” มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละห้าสิบ หมายความว่า “การปฏิบัติหน้าที่ของสภาฯ ในข้อนั้นมีประสิทธิผล” 2) กรณีผู้ตอบ “เห็นด้วย” น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ หมายความว่า “ควรได้รับการพัฒนา” และ 3) กรณีผู้ตอบ “เห็นด้วย” น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ และ “ค่อนข้างเห็นด้วย” รวมกับ “ไม่เห็นด้วย” มากกว่าร้อยละสามสิบ หมายความว่า “ควรได้รับการพัฒนาโดยเร็ว” สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 ได้พิจารณาจากเอกสาร/หลักฐาน ตลอดจนข้อมูลเชิงประจักษ์จากทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ทั้งสามข้อจากการวิเคราะห์แบบสำรวจและข้อมูลเชิงประจักษ์ มีดังนี้

1. ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผล

1.1 ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสภามหาวิทยาลัยทั้งคณะ

ความเห็นร่วมของกรรมการสภาฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภาฯ จากผู้บริหาร และกรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ เห็นตรงกันด้วยเสียงส่วนใหญ่ว่า หัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

1) สภามหาวิทยาลัยควรมีการติดตาม “ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานเปรียบเทียบ” ของมหาวิทยาลัยกับคู่เปรียบเทียบอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น การเทียบเคียงสมรรถนะ (Benchmarking) (หมายเหตุ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ เห็นว่าหัวข้อนี้ “ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว”)

2) . สภามหาวิทยาลัยควรได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง และทันต่อเวลา สำหรับทุก ๆ เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสามารถมั่นใจได้ในความสมบูรณ์ของข้อมูล (หมายเหตุ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ เห็นว่าหัวข้อนี้ “ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว”)

3) ควรมีการสื่อสารสองทางที่มีประสิทธิผลระหว่างสภามหาวิทยาลัยกับบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย และกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมถึงสังคมภายนอกมหาวิทยาลัย (หมายเหตุ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ เห็นว่าหัวข้อนี้ “ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว”)

4) ข้อมูลสารสนเทศที่นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยควรดำเนินการ โดยวิธีการที่มีประสิทธิผล และมีปริมาณไม่มากเกินไปจนเกินไป แต่ไม่น้อยจนส่งผลเสียต่อการพิจารณาตัดสินใจตามวาระการประชุมของสภาฯ

5) การสรรหา ตลอดจนแผนการทดแทนกรรมการที่หมดวาระของสภามหาวิทยาลัย (succession plan) ควรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ปัจจัยเกื้อหนุนต่อการกำกับดูแลที่มีประสิทธิผลของสำนักงานเลขานุการ

ความเห็นร่วมของกรรมการสภาฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภาฯ จากผู้บริหาร และกรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ เสียงส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า หัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

1) สภามหาวิทยาลัยควรได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องและทันต่อเวลา สำหรับทุก ๆ เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสามารถมั่นใจได้ในความสมบูรณ์ของข้อมูล (หมายเหตุ กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำเห็นว่หัวข้อนี้ “ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว”)

2) ข้อมูลสารสนเทศที่นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยควรดำเนินการโดยวิธีการที่มีประสิทธิผล และมีปริมาณไม่มากเกินไปจนเกินไป แต่ไม่น้อยจนส่งผลเสียต่อการพิจารณาตัดสินใจตามวาระการประชุมของสภาฯ

1.3 ปัจจัยเกื้อหนุนความมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการประจำที่สภาฯ แต่งตั้งให้ทำหน้าที่เฉพาะด้าน

ก) คณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย

กรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เห็นว่าหัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

1) กรรมการฯ ควรเข้าร่วมประชุมอย่างพร้อมเพรียง และมีส่วนร่วมในการประชุมอย่างจริงจัง เพื่อให้ประสพการณ์ และทักษะความเชี่ยวชาญของกรรมการแต่ละบุคคลถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรมีการสร้าง ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สามารถถ่วงถ่วงเรื่องที่จะนำเสนอสภา ด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจของสภาฯ

3) ควรพิจารณาโครงสร้าง องค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้มีความเหมาะสม ที่จะช่วยให้การตัดสินใจของสภาฯ ในเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบมีประสิทธิภาพ

4) คณะกรรมการฯ ควรได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง และทันต่อเวลา สำหรับทุก ๆ เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสามารถมั่นใจได้ในความสมบูรณ์ของข้อมูล

5) การนำเสนอข้อมูลสารสนเทศต่อคณะกรรมการฯ ควรกระทำโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อการพิจารณาตัดสินใจตามวาระการประชุมของกรรมการ

ข) คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าในประเด็นปัจจัยเกื้อหนุนความมีประสิทธิภาพของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ มีความเหมาะสมดีแล้ว

ค) คณะกรรมการนโยบายทรัพย์สิน (ตอบ 1 คน จากกรรมการ 3 คน)

กรรมการนโยบายทรัพย์สิน 1 คน เห็นว่า หัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ได้แก่

1) ควรมีการสร้าง ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สามารถถ่วงถ่วงเรื่องที่จะนำเสนอสภา ด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจของสภาฯ

ง) คณะกรรมการตรวจสอบระบบและบริหารความเสี่ยง (ตอบ 1 คนจากกรรมการ 4 คน)

กรรมการตรวจสอบระบบและบริหารความเสี่ยง 1 คน เห็นว่า หัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

1) ควรพิจารณาโครงสร้าง องค์ประกอบ และบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ให้มีความเหมาะสม ที่จะช่วยให้การตัดสินใจของสภาฯ ในเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบมีประสิทธิภาพ

2) ควรมีการสร้าง ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สามารถถ่วงถ่วงเรื่องที่จะนำเสนอสภา ด้วยความละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาตัดสินใจของสภาฯ

3) คณะกรรมการฯ ควรได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องและทันต่อเวลา สำหรับทุก ๆ เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสามารถมั่นใจได้ในความสมบูรณ์ของข้อมูล

จ) คณะอนุกรรมการสภาฯ

อนุกรรมการสภาฯ ด้วยเสียงส่วนใหญ่เห็นว่า หัวข้อที่ “ควรได้รับการพัฒนา” ตามลำดับความสำคัญ ได้แก่

1) คณะอนุกรรมการสภาฯ ควรได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้อง และทันต่อเวลา สำหรับทุก ๆ เรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบ และสามารถมั่นใจได้ในความสมบูรณ์ของข้อมูล

2) การนำเสนอข้อมูลสารสนเทศต่อคณะอนุกรรมการสภาฯ ควรกระทำโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลดีต่อการพิจารณาตัดสินใจตามวาระการประชุมของกรรมการ

3) การจัดการเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการสภาฯ (จำนวนครั้งในการประชุม กำหนดเวลาประชุม สถานที่ประชุม วาระในการประชุม การส่งวาระและเอกสารล่วงหน้า ฯลฯ) ควรให้มีความเหมาะสมกับจุดประสงค์ของการประชุม

2. ความสัมพันธ์ในการประชุมและบรรยากาศในการประชุม

ความเห็นร่วมของกรรมการสภาฯ จากผู้บริหาร และกรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำ ด้วยเสียงส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่าหัวข้อที่ “*ควรได้รับการพัฒนา*” ได้แก่

1) กรรมการสภามหาวิทยาลัยทั้งคณะควรร่วมอภิปรายอย่างจริงจังและแสดงให้เห็นถึงการมีเป้าหมายและความมุ่งมั่นร่วมกัน แต่มีความเข้าใจชัดเจนในความแตกต่างระหว่างบทบาทหน้าที่ของสภาฯ และของฝ่ายบริหาร (**หมายเหตุ** กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำเห็นว่าหัวข้อนี้ “*ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว*”)

2) กรรมการสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารควรมีความเข้าใจและยอมรับว่า “การทำทนายอย่างสร้างสรรค์ในการประชุม” เป็นสิ่งจำเป็น และมีการดำเนินการในลักษณะดังกล่าวอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การประชุมมีประสิทธิภาพ (**หมายเหตุ** กรรมการสภาฯ จากคณาจารย์ประจำเห็นว่าหัวข้อนี้ “*ควรมีการพัฒนาโดยเร็ว*”)

สำหรับประเด็นความสัมพันธ์ในการประชุมนี้ กรรมการสภาฯ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสมดีแล้ว

3. ผลลัพธ์ในการกำกับดูแล 5 ด้าน

1. ผลลัพธ์ตามแผนกลยุทธ์ของสภามหาวิทยาลัย

1.1 ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้านคือ 1) ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐานและคุณภาพตามความต้องการของประเทศ 2) ด้านความเป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรม 3) ด้านการบูรณาการองค์ความรู้ที่เพิ่มศักยภาพและขีดสมรรถนะของชุมชน 4) ด้านการดำรงศิลปวัฒนธรรมและรักษาระบบนิเวศของทรัพยากรธรรมชาติ และ 5) ด้านการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 59 ตัวชี้วัด ในภาพรวมผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับต้นแผน 44 ตัวชี้วัด มี 15 ตัวชี้วัดที่มีผลการดำเนินงานลดลงเมื่อเทียบกับต้นแผนปี 2550 ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการผลิตบัณฑิตที่มีมาตรฐานและคุณภาพตามความต้องการของประเทศ โดยเฉพาะประเด็นร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำและประกอบอาชีพอิสระภายในระยะเวลา 1 ปี

1.2 ผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะที่ 10

(พ.ศ. 2550 – 2554)

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างโอกาส เพิ่มขีดความสามารถ และยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ e – learning) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเป็นผู้นำในการใช้ ICT เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการให้บริการ (e-manage) และยุทธศาสตร์ที่ 3 การผลิตและเสริมสร้าง

ศักยภาพทรัพยากรบุคคลด้าน ICT โดยมีตัวชี้วัดความสำเร็จ 5 ตัวชี้วัด มหาวิทยาลัยมีผลการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายทุกตัวชี้วัด

1.3 แผนพัฒนาการศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ระยะที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559)

ณ สิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ณ สิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2555 ซึ่งประกอบด้วย 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) ด้านการผลิตบัณฑิตที่เป็นนักปฏิบัติทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล 2) บัณฑิตมีคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เก่ง ดี มีความสุข 3) ด้านความเป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรม 4) ด้านการบูรณาการองค์ความรู้ที่เพิ่มศักยภาพและขีดสมรรถนะของชุมชนและสนองงานโครงการในพระราชดำริ 5) ด้านการดำรงศิลปวัฒนธรรมและรักษาระบบนิเวศของทรัพยากรธรรมชาติ และ 6) ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 53 ตัวชี้วัด ในภาพรวมผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย 27 ตัวชี้วัด ไม่บรรลุเป้าหมาย 26 ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีตัวชี้วัดไม่บรรลุเป้าหมายมากที่สุด ได้แก่ ด้านความเป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย 12 ตัวชี้วัด ไม่บรรลุเป้าหมาย 9 ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดที่ผลการดำเนินงานต่ำกว่าเป้าหมายมากที่สุด ได้แก่ จำนวนนักวิจัยที่ได้รับรางวัลระดับชาติ/นานาชาติ งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ และงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation)

2. ผลลัพธ์ด้านสถานภาพ/ความยั่งยืนทางการเงินของมหาวิทยาลัย

2.1 กองทุนสะสม (กองทุนพัฒนาแม่โจ้) ของมหาวิทยาลัยมีเพิ่มขึ้นทุกปี จากข้อมูลตั้งแต่ปี 2553 – 2555 โดยในปี 2553 มีจำนวน 54,939,863.46 บาท ปี 2554 จำนวน 56,770,256.83 บาท และปี 2555 มีจำนวน 76,854,901.42 บาท

2.2 ผลประโยชน์จากการบริหารจัดการทรัพย์สินให้เกิดความคุ้มค่า ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

1) สภาฯ ได้มีข้อเสนอแนะในด้านความร่วมมือกับเอกชน ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยได้รับข้อเสนอแนะไปดำเนินการหารือกับบริษัท เพื่อปรับปรุงสัญญาให้เป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย

2) สภาฯ ได้มีข้อเสนอแนะในเรื่องการตลาดว่าควรจะต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบจัดตั้งเป็นศูนย์จำหน่ายสินค้า ซึ่งมหาวิทยาลัยได้นำไปวางแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้า ตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยแม่โจ้ 15 ปี โดยได้เริ่มขับเคลื่อนในช่วง 5 ปีแรก คือ พ.ศ. 2555 - 2559

3) สภาฯ ได้ให้ความเห็นว่ามหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร มีปาล์มน้ำมันเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีราคาตกต่ำในอนาคต จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรวิจัยเรื่องการแปรรูปปาล์มน้ำมัน เช่น ทำน้ำมันพืชเพื่อจำหน่าย เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิต และลดปัญหาในเรื่องราคาปาล์มน้ำมันตกต่ำ รวมทั้งเรื่องการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานเพื่อภายในมหาวิทยาลัยได้ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มอบให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ – ชุมพร ร่วมกับศูนย์วิจัยพลังงาน วิทยาลัยพลังงานทดแทน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงาน โดยจัดทำเป็นแผนกลยุทธ์ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

4) สภาฯ ให้ข้อเสนอแนะว่าควรเร่งหารายได้จากการจัดการผลประโยชน์และทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เพิ่มขึ้น ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการนำไปกำหนดเป็นตัวชี้วัดในเรื่องการหารายได้และการจัดการผลประโยชน์และทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เพิ่มขึ้น ไว้ในแผนปฏิบัติราชการประจำปี

5) สภาฯ มีนโยบายให้มหาวิทยาลัยรายงานงบดุลประจำปี ของหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในเชิงพาณิชย์เพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะในการดำเนินงานต่อสภาฯ ทุกปี ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามนโยบายของสภาฯ โดยให้รายงานงบดุลประจำปีต่อสภาฯ

2.3 นโยบายด้านการบริหารงบประมาณ

สภาฯ ได้กำหนดสัดส่วนเงินงบประมาณแผ่นดินต่องบประมาณเงินรายได้ที่ควรเป็นไว้ที่ 60 ต่อ 40 ซึ่งมหาวิทยาลัยก็ดำเนินการได้ใกล้เคียงคือ ในปี 2555 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนงบประมาณแผ่นดิน : งบประมาณเงินรายได้ เท่ากับ 62.70 : 37.30 ซึ่งใกล้เคียงกับปี 2554 ที่ 58.85 : 41.15

สำหรับผลการดำเนินงานตามแผนงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ 2555 ปรากฏผลดังนี้ : แผนงบประมาณใน 6 ประเด็นยุทธศาสตร์กำหนดเงินงบประมาณไว้จำนวน 694,251,900 บาท ใช้ไป 403,865,431.13 บาท โดยประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้เงินต่ำกว่าแผนมากที่สุดคือ ด้านความเป็นเลิศด้านการวิจัยและนวัตกรรม และด้านการบูรณาการองค์ความรู้ที่เพิ่มศักยภาพและขีดสมรรถนะของชุมชนฯ ส่วนประเด็นยุทธศาสตร์ที่ใช้งบประมาณมากเกินแผนคือ ด้านการดำรงศิลปวัฒนธรรมและรักษาระบบนิเวศของทรัพยากรธรรมชาติ

3. ผลลัพธ์ด้านการปฏิบัติตามมาตรฐาน ความรับผิดชอบ และระเบียบ/กฎเกณฑ์/กฎหมาย

สภามหาวิทยาลัย ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐาน ความรับผิดชอบ และระเบียบ/กฎเกณฑ์/กฎหมายด้วยความครบถ้วน ถูกต้องโดยปราศจากปัญหาและข้อร้องเรียนใด ๆ ทั้งในเรื่องการอนุมัติหลักสูตร อนุมัติแต่งตั้งบุคคล และการออกข้อบังคับและการวางระเบียบ

4. ผลลัพธ์ด้านระดับคุณภาพวิชาการและการบริการตลอดจนความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย

4.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในด้านการผลิตบัณฑิต ปีการศึกษา 2554 พบว่า เมื่อเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการประเมินฯ ด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังมีคะแนนผลการประเมินที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มมหาวิทยาลัย ค2 (มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี) ในประเด็นต่อไปนี้ คือ 1) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน 2) บัณฑิตที่ได้ออกมาภายใน 1 ปี 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และ 4) ผลงานตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับปริญญาเอก

และในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเป้าหมายที่จะมุ่งไปสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม ค1 (มหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นบัณฑิตศึกษา) ในปี พ.ศ. 2559 อนาคตแต่เมื่อเทียบคะแนนเฉลี่ยจาก ผลการประเมินคุณภาพภายในฯ ด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังมีคะแนนผลการประเมินต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มมหาวิทยาลัย ค1

ในประเด็นต่อไปนี้นอกจากที่ระบุใน ย่อหน้าแรก คือ 1) อาจารย์ประจำวุฒิปริญญาเอก และ 2) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

4.2 ด้านการวิจัย

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในด้านการวิจัย ปีการศึกษา 2554 พบว่า เมื่อเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการประเมินฯ ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังมีคะแนนผลการประเมินที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มมหาวิทยาลัย ค2 ที่ต้องเร่งพัฒนา ได้แก่ 1) ระบบ/กลไกพัฒนางานวิจัย 2) การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ และ 3) ผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ

และในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยแม่โจ้มีเป้าหมายที่จะมุ่งไปสู่มหาวิทยาลัยกลุ่ม ค1 ในปี พ.ศ. 2559อนาคตเมื่อเทียบคะแนนเฉลี่ยจากผลการประเมินคุณภาพภายในฯ ด้านการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ยังมีคะแนนผลการประเมินที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มมหาวิทยาลัย ค1 ในประเด็นต่อไปนี้นอกจากที่ระบุในย่อหน้าแรก คือ จำนวนงานวิจัยตีพิมพ์เผยแพร่

4.3 การตีพิมพ์ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ

เมื่อเปรียบเทียบผลงานวิจัยด้านการเกษตรที่ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติจากฐานข้อมูล Scopus ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ (คณะผลิตภัณฑ์การเกษตร คณะเทคโนโลยีการประมงและทรัพยากรทางน้ำ และคณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยี) เทียบกับมหาวิทยาลัยชั้นนำด้านการเกษตรในประเทศไทยและนานาชาติย้อนหลังพบว่า ในปี 2550 มหาวิทยาลัยแม่โจ้มีการตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้านการเกษตร 0.07 เรื่องต่ออาจารย์ 1 คน และในปี 2555 ตีพิมพ์ผลงานวิจัยด้านการเกษตร 0.17 เรื่องต่ออาจารย์ 1 คน ซึ่งมีการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ดีเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ถือว่ายังต่ำอยู่มากโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับผลงานตีพิมพ์ด้านการเกษตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (คณะเกษตร คณะประมงของวิทยาเขตกำแพงแสน และคณะเกษตรของวิทยาเขตบางเขน) และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีผลงานตีพิมพ์ในปี 2555 เป็น 0.43 และ 0.81 เรื่องต่ออาจารย์ 1 คนตามลำดับ

นอกจากนั้น เมื่อเทียบกับอัตราการเพิ่มของผลงานตีพิมพ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ Universiti Putra Malaysia (UPM) แล้ว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ถือว่ามียอดการเพิ่มผลงานตีพิมพ์ในอัตราค่อนข้างต่ำ ซึ่งหากคงเป็นอยู่ระดับนี้คงยากที่จะตามทันมหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้

5. ผลลัพธ์จากการกำกับดูแลความเสี่ยง

มหาวิทยาลัยมีการกำหนดกิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง 36 กิจกรรม และได้ดำเนินการครบทั้ง 36 กิจกรรม แต่พบว่าหลังจากการวิเคราะห์ความเสี่ยงแล้วจากทั้งสิ้น 12 ปัจจัย มีปัจจัยเสี่ยงที่ไม่สามารถลดได้จนถึงระดับที่ยอมรับได้ 4 ปัจจัย ซึ่งได้นำไปบรรจุเป็นตัวชี้วัดไว้ในแผนบริหารความเสี่ยงและแผนควบคุมภายในประจำปีงบประมาณ 2556 ดังนี้

1. คุณภาพบัณฑิตไม่เป็นไปตามที่ตลาดแรงงานต้องการและสภาพเศรษฐกิจ เป้าหมายร้อยละ 92 มีผลการดำเนินการร้อยละ 84.98 ได้กำหนดเป้าหมายในปี 2556 ร้อยละ 80

2. การเสียชื่อเสียงเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป้าหมายค่าเฉลี่ย 3.90 มีผลการดำเนินการค่าเฉลี่ย 3.81 ได้กำหนดเป้าหมายในปี 2556 ระดับ 5

3. ร้อยละงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ เป้าหมายร้อยละ 40 มีผลการดำเนินการร้อยละ 20 ได้กำหนดเป้าหมายในปี 2556 ร้อยละ 20

4. บุคลากรไม่นำองค์ความรู้มาพัฒนางานเป้าหมายระดับ 5 มีผลการดำเนินการระดับ 4 ได้กำหนดเป้าหมายในปี 2556 ระดับ 5